

De Commissie is onafhankelijk.
Zij adviseert het
gemeentebestuur
van Delft over ingediende
bezwaarschriften.

Postadres:
Postbus 78
2600 ME Delft

Behandeld door:
B.C. Ritzen
tel (015) 219 72 52
fax (015) 219 73 23

Advies van de Adviescommissie voor bezwaarschriften, Kamer I

Advies nummer: I07-052

Delft, 25 JULI 2007

Aan burgemeester en wethouders van Delft

Bezwaarschrift van: Stichting Commissie Natuur en Milieu
Gedateerd: 25 april 2007
Ontvangen: 26 april 2007

Besluiten van: burgemeester en wethouders van Delft
Datum besluit: 12 maart 2007
Datum bekendmaking besluit: 15 maart 2007

Onderwerp: verleende kapvergunning voor het kappen van 63 bomen op de locatie Julianalaan 132-134

Bijlagen: (1) verslag hoorzitting
(2) relevante wettelijke bepalingen

1. De aanleiding tot het bezwaarschrift

Op 9 februari 2007 heeft Fortis Vastgoed Ontwikkeling N.V. een aanvraag om kapvergunning ingediend voor het kappen van 99 bomen aan de Julianalaan te Delft (gebied omsloten door Julianalaan, Schoemakerstraat, Zuidplantsoen en Michiel de Ruyterweg).

Op 13 februari 2007 is over de gevraagde kapvergunning advies uitgebracht door A.W. Rademaker.

Burgemeester en wethouders (hierna: verweerder) hebben bij besluit van 12 maart 2007, verzonden op 15 maart 2007, kapvergunning verleend voor 63 bomen (2 x Gingko, 2x berk, 2x appel, 1 goudenregen, 1 haagbeuk, 20 x kers, 2x esdoorn, 1 Rhus, 3 iepen, 1 es en 28 platanen) op bovenvermelde locatie.

Tegen het besluit van 12 maart 2007 heeft L.C. van Doorn namens de Stichting Commissie Natuur en Milieu (hierna: reclamante) bij schrijven van 25 april 2007, ontvangen op 26 april 2007, een bezwaarschrift ingediend.

2. Inhoud van het bezwaarschrift

De motivering van het bezwaarschrift komt - samengevat - op het volgende neer.

- De gemeente heeft onvoldoende invulling gegeven aan haar eigen bomenbeleid, zoals weergegeven in de Bomennota.

- De kapvergunning is verleend voor duurzame bomen en de kap past dan ook niet in het beleid van de gemeente om (ecologisch waardevolle) wilgen en populieren te vervangen voor 'duurzame soorten'.
- De kap van de bomen aan de zijde van de Schoemakerstraat vormt een inbreuk op de stedelijke ecologische hoofdstructuur.
- Naar de mening van reclamante wordt het project door de projectontwikkelaar verontrustend eenzijdig benaderd; het onttrekken van zoveel mogelijk groene ruimte aan het publieke domein en een heftige preoccupatie met parkeerruimte bepaalt de lijn van benadering.

4. Inhoud van het verweerschrift

Van de zijde van verweerder is bij schrijven van 31 mei 2007 een verweerschrift ingediend. Hierin wordt - onder andere - aangegeven dat het in casu gaat om bomen met bijzondere waarde en dat daarom een herplantplicht is opgelegd. Deze herplantplicht zal verder geconcretiseerd worden na realisatie van het project. In het voorschrift om tot herplant over te gaan wordt de boomgrootte voorgeschreven. Het is gewenst om een zo groot mogelijke boomsoort te kiezen die op die plek tot wasdom kan komen. Via een advies zal hier sturing aan worden gegeven. Slechts in bijzondere situaties zal de exacte soort worden voorgeschreven.

Verweerder geeft verder aan dat het al dan niet verlenen van een kapvergunning een discretionaire bevoegdheid is van het college. Ook al doet één van de weigeringscriteria van artikel 10 Bomenverordening zich voor, dan nog kunnen er zwaarwegende argumenten zijn waardoor er toch een kapvergunning kan worden verleend. In dit geval kunnen er zwaarwegende argumenten gevonden worden in het verbouwen van een bestaand gebouw tot nieuwe woningen alsmede het realiseren van een half verdiepte parkeergarage.

Verweerder heeft zich bij de besluitvorming gebaseerd op een advies van de teamleider, de heer A.W. Rademaker. Omdat niet is gebleken van enigerlei gebrek in de inhoud of wijze van totstandkoming van het advies, is verweerder van mening het advies terecht aan het bestreden besluit ten grondslag te hebben gelegd.

5. Hoorzitting

Op 2 juli 2007 heeft de hoorzitting van de Commissie plaatsgevonden, waarbij reclamante in de gelegenheid is gesteld om zijn bezwaren mondeling toe te lichten. Reclamante heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

Het verslag van de hoorzitting treft u als bijlage 1 bij dit advies aan.

6. Wettelijke voorschriften

Voor de beoordeling van het bezwaarschrift zijn de volgende wettelijke bepalingen van belang: de artikelen 4, 8, 10, 14 en 15 van de Bomenverordening. Tevens is artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van belang.

Voor de tekst van deze artikelen wordt u verwezen naar bijlage 2.

7. Beoordeling van de ontvankelijkheid

Het besluit van 12 maart 2007, verzonden 15 maart 2007, is een beschikking in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt 6 weken. De Commissie constateert dat het bezwaarschrift tijdig is ingediend. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan tot niet-ontvankelijkheid geconcludeerd zou moeten worden. Het bezwaar dient dan ook ontvankelijk te worden verklaard.

8. Beoordeling van de inhoud van het bezwaarschrift

Ingevolge artikel 10, lid 1 van de Bomenverordening kunnen burgemeester en wethouders een kapvergunning weigeren dan wel onder voorschriften verlenen in het belang van onder meer:

- natuur- en milieuwaarden;
- landschappelijke waarden;

- cultuurhistorische waarden;
- waarden van stadsschoon;
- waarden voor recreatie en leefbaarheid.

De Commissie stelt vast dat het al dan niet verlenen van een kapvergunning een discretionaire bevoegdheid is van verweerder. Dit betekent dat de Commissie dient te respecteren dat verweerder in beginsel over een zekere vrijheid beschikt om naar eigen inzicht uitvoering te geven aan die bevoegdheid. De Commissie dient echter wel te beoordelen of verweerder bij de uitoefening van die bevoegdheid heeft gehandeld in strijd met een geschreven of ongeschreven rechtsregel, dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel.

Gelet op deze grote mate van beslisvrijheid van verweerder dienen, naar het oordeel van de Commissie, hoge eisen te worden gesteld aan de door verweerder gemaakte belangenafweging.

De Commissie stelt vast dat de onderhavige kapvergunning voor 63 bomen op de locatie Julianalaan 132-134 is aangevraagd, omdat het handhaven van de bomen een bouwplan in de weg staat. Het betreffende bouwplan behelst de realisatie van een half verdiepte parkeergarage en het verbouwen van een bestaand gebouw tot nieuwe woningen.

Uit het bestreden besluit kan worden geconstateerd dat verweerder op grond van de volgende belangenafweging tot verlening van de kapvergunning is overgegaan:

- de bomen staan niet op de monumentale bomenlijst;
- de bomen maken deel uit van de hoofdstructuur zoals die is aangegeven op de bomenkaart uit het Ecologieplan Delft;
- de bomen staan niet in een bijzondere openbare ruimte in de Delftse binnenstad, zoals weergegeven in het handboek openbare ruimte binnenstad;
- de bomen hebben een beeldbepalende functie voor de omgeving;
- de bomen zijn niet geplant als gevolg van een eerdere herplantplicht;
- de bomen hebben geen historische waarde;
- de bomen hebben geen zeldzaamheidswaarde;
- de levensverwachting van de bomen is groter dan 10 jaar.

Op grond van het bovenstaande is verweerder van mening dat sprake is van bomen met bijzondere waarden. Om het verlies van de bomen te compenseren heeft verweerder een herplantplicht opgelegd, welke geconcretiseerd zal worden na realisatie van het bouwproject.

Verweerder meent dat in dit geval het belang bij realisering van het bouwplan dient te prevaleren boven het belang bij behoud van bomen met bijzondere waarden.

Reclamante heeft daartegen - onder andere - ingebracht dat de gemeente bij het nemen van het bestreden besluit onvoldoende invulling heeft gegeven aan haar eigen bomenbeleid.

De Commissie overweegt als volgt.

De onderhavige kapvergunning hangt zeer nauw samen met een bouwplan. Het bevreemdt de Commissie dan ook te moeten constateren dat verweerder ten tijde van het nemen van het bestreden besluit niet bekend was met de exacte inhoud en omvang van het bouwplan. Gelet op de summier informatie waarover verweerder ten tijde van het nemen van het bestreden besluit beschikte, is de Commissie van mening dat verweerder bij het nemen van het bestreden besluit niet tot een zorgvuldig oordeel heeft kunnen komen.

Gelet op de samenhang tussen de onderhavige kapvergunning en het bouwplan had het, naar het oordeel van de Commissie, op de weg van verweerder gelegen om nader onderzoek te doen naar de exacte inhoud en omvang van de herstructureringsplannen op de onderhavige locatie.

Onder andere had, naar de mening van de Commissie, onderzocht moeten worden of de bomen waarvoor kapvergunning is gevraagd daadwerkelijk in de weg staan van het bouwplan. Tevens had verweerder dienen te onderzoeken of het mogelijk is bestaande bomen te behouden door kleine aanpassingen van het bouwplan.

Het voorgaande klemt te meer daar in het bomenbeleid van de gemeente (zoals neergelegd in de Nota "De juiste boom op de juiste plaats") is aangegeven dat er bij nieuwbouw of herstructurering van bestaande bouwpercelen of van de openbare ruimte aandacht moet zijn voor het belang van bomen.

Nu verweerder heeft nagelaten nader onderzoek te doen naar de exacte inhoud en omvang van het - aan de kapvergunning gerelateerde - bouwplan op de onderhavige locatie, meent de Commissie dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid. Het besluit is daarom in strijd is met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Met betrekking tot de door verweerder opgelegde herplantplicht overweegt de Commissie nog het volgende.

Hoewel namens verweerder ter zitting is toegezegd dat na realisatie van het bouwplan een royale herplantplicht zal worden opgelegd, heeft verweerder niet kunnen aangeven hoeveel bomen teruggeplant dienen te worden en wat de minimale stamomtrek van die bomen moet zijn. Ter zitting is namens verweerder uitsluitend aangegeven dat er bomen kunnen terugkomen op het dak van de parkeergarage en langs de Julianalaan. Daarnaast heeft de vertegenwoordiger van verweerder ter zitting aangegeven bereid te zijn nader te onderzoeken of er mogelijkheden zijn om bomen terug te laten komen op het Zuidplantsoen.

De Commissie meent dat verweerder meer inzicht in de omvang en locatie van de herplant kan krijgen nadat nader onderzoek is gedaan naar de exacte inhoud en omvang van het bouwplan.

Naar het oordeel van de Commissie dient in de beslissing op bezwaar dan ook een uitgebreider en concreter omschrijving van de herplantplicht opgenomen te worden.

Tot slot merkt de Commissie - ten overvloede - nog op erop te vertrouwen dat de toezegging van verweerder om - in samenwerking met de vergunninghouder - zorg te dragen voor het verplanten van zoveel mogelijk bomen, zal worden nagekomen.

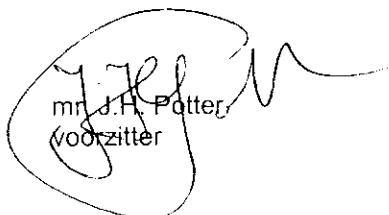
8.1 Conclusie

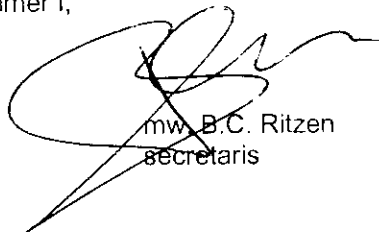
Samengevat is de Commissie op grond van het vorenoverwogene van oordeel dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid en daarom in strijd is met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. Het geconstateerde gebrek betreffende de voorbereiding van het bestreden besluit kan in de bezwaarfase worden hersteld door alsnog nader onderzoek te doen naar de exacte inhoud en omvang van het bouwplan in samenhang met de aangevraagde kapvergunning.

9. Advies

De Commissie adviseert u het bezwaar gegrond te verklaren en het besluit van 12 maart 2007, verzonden 15 maart 2007, te herroepen en met inachtneming van het advies van de Commissie in de zaak te herzien.

Adviescommissie voor bezwaarschriften, Kamer I,

mr. J.H. Potter
voorzitter

mw. B.C. Ritzen
secretaris